

Ændringsforslag Nr. 6 knytter sig til Lovforslagets § 5. Udvalgets Flertal har der foreslaaet, at de 3 første Linier og den fjerde Linie indtil Ordet „Grønland“ bibeholdes uforandret, og at Resten af Paragraffen affattes saaledes: „ere berettigede til enkeltvis eller flere i Forening til den Inspektør, i hvis Landsdel de bo, som tjenstligt Anliggende at fremsende Udtalelser og Forslag om saadanne Spørgsmaal, der ere af almen Interesse for det grønlandske Samfund eller for de i Grønland virkende Danske. Inspektøren kan, saafremt det maatte anses ønskeligt, lade saadanne Henvendelser cirkulere blandt de i Paragraffens Begyndelse nævnte Personer eller en stedlig begrænset Del af disse. Indenrigsministeren kan lade de omhandlede Personer indenfor mindre Kredse træde sammen til Drøftelse af Spørgsmaal af den ommeldte Art. Inspektøren sender de udcirkulerede eller paa de nysnævnte Kredsmøder drøftede Sager til Direktøren, ledsagede af Inspektørens egen Erklæring“. Den Ordning, som oprindelig var foreslaaet i Paragraffen, mente Flertallet vilde føre til, at store Dele af Grønland i længere Tid vilde være uden Embedsmænd, og Flertallet har derfor ment, at den af det foreslaaede Ordning lettere paa denne Maade vil kunne realiseres.

I Ændringsforslag Nr. 7 foreslaas der en ny Paragraf indsat efter § 5. Den vil komme til at lyde saaledes: „Inden den i Lov Nr. 139 af 27. Maj 1908 § 28 ommeldte Frist underkastes de grønlandske Anliggender ved Indenrigsministerens Foranstaltning en samlet Drøftelse ved et Udvalg, der væsentlig sammensættes af Mænd i aktiv grønlandsk Tjeneste; Udvalget sammentræder ved Efteraarstid og afslutter sin Virksomhed i Løbet af Vinteren eller senest Foraaret, saaledes at Regeringsforslag vil kunne foreligge i den følgende Rigsdagssamling.“

Ændringsforslag Nr. 8, som angaar § 3 i Lov af 27. Maj 1908, er allerede omtalt. — Som Ændringsforslag Nr. 9 foreslaas det, at Lovforslagets Titel ændres til: „Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 139 af 27. Maj 1908 om Styrelsen af Kolonierne i Grønland.“

Disse Ændringsforslag ere stillede af et Flertal og for et Par af Ændringernes Vedkommende vistnok med Tilslutning fra hele Udvalget. Med disse Bemærkninger skal jeg indstille de foreslaaede Ændringer til Vedtagelse i dette høje Ting.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Som ærede Medlemmer og navnlig

da de Medlemmer, der senest have beskæftiget sig med det grønlandske Spørgsmaal, ville erindre, er der i Lov af 27. Maj 1908 om Styrelsen af Kolonierne i Grønland i § 23 en Bestemmelse om, at senest 3 Aar efter Lovens Ikrafttræden skal den endelige Adskillelse af Handel og Administration saavel herhjemme — hvor den for Resten blev foretaget forholdsvis hurtigt efter Lovens Ikrafttræden — som oppe i Grønland foretages. Det er derhos i § 24 bestemt, at den nærmere Ordning af Forretningsforholdet mellem den administrerende Direktør for Kolonierne i Grønland og Chefen for den kgl. grønlandske Handel fastsættes af Indenrigsministeren. Det faldt i min Lod som Indenrigsminister i Fjor Vinter, hvor vi jo stod overfor det Tidspunkt, da den endelige Adskillelse skulde foretages, i Henhold til den af mig sidst nævnte Bestemmelse i § 24, at faa Forretningsforholdet mellem den administrerende Direktør og Chefen for den kgl. grønlandske Handel nærmere præciseret gennem det i saa Henseende fornødne Reglement. Under Udarbejdelsen af dette viste det sig — hvad vel for Resten navnlig de Embedsmænd, der have beskæftiget sig med de grønlandske Forhold, vare klare over tidligere, men hvad jeg erkender, at jeg som ny paa dette Omraade ikke før havde haft nogen Lejlighed til at faa Kendskab til og heller ikke havde noget Kendskab til —, at det var et overordentlig vanskeligt Arbejde i et Reglement nærmere at fastsætte Forretningsordenen, Gangen i Sagerne mellem den administrerende Direktør og Handelschefen, som jeg vel med et kort Udtryk maa kalde Chefen for den kgl. grønlandske Handel, og allerede paa det Tidspunkt stod det mig klart, at der var saa mange Berøringspunkter mellem dem, saa mange Forhold, der gjorde det komplet umuligt i et Reglement at henlægge Afgørelsen enten til den ene eller den anden af dem, saaledes at man ikke kunde løse Knuden, om jeg maa bruge det Udtryk, paa anden Maade, end ved at lade Ministeren have den sidste og endelige Afgørelse i en Mængde Spørgsmaal, hvor man kunde forudse og forudsætte, at der ikke vilde kunne opnaas Enighed ved Forhandling mellem Direktøren og Handelschefen. Men dette vil med andre Ord sige, at Indenrigsministeren, idet jeg nu holder mig til det foreliggende Lovforslag og de dertil stillede Ændringsforslag, saa at sige skal være den øverste Direktør, den, der træffer Afgørelse i de mest vanskelige Spørgsmaal,